

транзит кроз Србију, на тај начин што је теретним моторним возилом „Fiat Dukato“ рег ознаке [REDACTED], власништво [REDACTED] на неутврђеном месту између Халова и Шипикова, град Зајечар прихватио наведена лица - илегалне мигранте у наведено возило и са њима наставио транзит кроз Републику Србију на намером да их доведе до Београда, све док није заустављен на путу Зајечар-Велики Извор, недалеко од улаза у наведено село, од стране ОСЛ-РГЦП према Р.бугарској-Станица граничне полиције Зајечар, а био је свестан да је његово дело забрањено,

- чиме је извршио кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл. 350. ст. 3 у вези ст. 2 КЗ.

Па га суд применом напред наведеног законског прописа, као и применом чл. 4. ст. 2., 42., 45. и 63. КЗ

О С У Ђ У Ј Е

На казну затвора у трајању од 1 (једне) године која му се има рачунати од дана када ступи на издржавање исте, а у коју казну му се урачунава време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак 4. Кпп. 18/15 од 14.02.2015. године који је продужен решењем овога суда Кв. 108/15 од 27.2.2015. године, те продужен решењем Кв. 171/15 од 26.3.2015.године, а које се рачуна од 14.02.2015.године од 01,00 часова, који је продужен решењем Основног суда у Зајечару 2 К. 175/15 од 09.04.2015. године до упућивања окривљеног на издржавање казне затвора.

Обавезује се окривљени да на име паушала плати суду 3.000,00 динара, а на име осталих трошкова кривичног поступка 16.895,08 динара, у року од 30 дана, рачунајући од дана правоснажности пресуде, под претњом принудне наплате.

Обавезује се окривљени да Основном јавном тужилаштву у Зајечару, на име нужних трошкова кривичног поступка надокнади 31.500,00 динара, у року од 30 дана, рачунајући од дана правоснажности пресуде, под претњом принудне наплате.

Трошкови кривичног поступка у износу од 9.376,83 динара падају на терет буџетских средстава суда.

На основу чл. 87. а у вези чл. 350. ст. 5. КЗ окр.
изриче се

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ

ОДУЗИМА СЕ теретно моторно возило марке „Fiat Dukato“ рег.ознаке _____, са бројем пласије _____, власништво _____, као средство употребљено за извршење кривичног дела.

На основу чл. 88. КЗ окривљеном _____ изриче се

МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ПРОТЕРИВАЊЕ СТРАНАЦА ИЗ ЗЕМЉЕ

Те се окривљени _____ протерује са територије Републике Србије у трајању од 10 (десет) година, која мера му се има рачунати од дана правоснажности пресуде, с тим што се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Обрзложење

Оптужницом Основног јавног тужилаштва у Зајечару Кт.бр.239/15 од 26.02.2015. године, окр. _____ стављено је на терет извршење кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из чл.350 ст.3 у вези ст.2 Кривичног законика. У завршној речи на главном претресу ЗОЈТ _____ изјавио је да је на главном претресу на несумљив начин утврђено да је оптужени извршио кривично дело које му се ставља на терет, и то пре свега на основу признања оптуженог, као и на основу других доказа изведених на главном претресу. Предложио је да суд оптуженог огласи кривим и осуди на казну затвора у трајању од једне године. Навео је да и даље постоје основи за притвор прописани у чл.211 ст.1 т.1 ЗКП-а, те је предложио да се оптужени задржи у притвору с обзиром да би његово пуштање на слободу угрозило даљи ток поступка пре правоснажности пресуде. Имајући у виду тежину извршеног кривичног дела предложио је да се оптуженом изрекне мера безбедности протеривања странаца из земље у трајању од 10 година, а такође је предложио да се сходно чл.350 ст.5 КЗ, одузму средства употребљена за извршење кривичног дела и то теретно моторно возило којим је превожено више лица илегалних емиграната. Трошкове кривичног поступка у износу од 36.500,00 динара је тражио.

Оптужени _____ у потпуности је признао извршење кривичног дела које му је оптужницом стављено на терет. Истакао је да му је жао, да то сада не може да исправи и да је све ово знао, све то не би ни радио. У одбрани коју је изнео у тужилаштву на записнику Кт.бр. 239/15 од 14.02.2015. године, где је такође у потпуности признао извршење кривичног дела, објаснио је да му је један пријатељ из Казина _____ понудио да заради 500 евра и то тако што ће возити комби са људима који су Ирачани. Такође му је рекао да понесе гардеробу јер ће то да ради неколико пута. То је и учинио, границу са Србијом је прешао пешке, легално, а по доласку у Србију

контактирала су га два лица бугарске националности преко мобилног телефона за који му је картицу дао [] . Ови људи су га одвезли до једног места на магистралном путу у близини Београда, где су затекли комби возило марке „Фиат Дукато“ црвене боје , бугарских регистарских таблица. Од тог места је комби возило возио за њима неких 250 км те је преспавао у једном хотелу у близини Пирота, а потом су кренули пут Зајечара. На једном месту су стали , рекли му да угаси светло, један од ове двојице је употребио сирену када је одједном видео доста људи који су почели да улазе у комби који су толико оптеретили да је „легао“. Наставили су тако пут до неких села Халово и Велики Извор где је и видео кола са ротацијом ,заустављен је а људи које је пратио су побегли. Новац није добио пошто је био договор да исти добије у Београду по обављеном послу. Објаснио је да је знао да превози илегалне емигранте будући да су га терали да гаси светла на комбију, те му је било јасно да је у питању недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи.

Признање окривљеног дато на главном претресу дана 09.04.2015. године није у супротности са осталим доказима проведеним на главном претресу , те испуњава све претпоставке из чл.88 ЗКП.Признање окривљеног поткрепљено је потврдом о привремено одузетим предметима Управе граничне полиције, Регионални центар граничне полиције према Р. Бугарској, Станица граничне полиције Зајечар, КУ 209/15 од 14.02.2015. године у коју је суд извршио увид, а из које се утврђује да је од [] а дана 14.02.2015. године, одузето теретно моторно возило марке „Fiat Dukato“ рег.ознаке [] , са бројем шасије [] власништво []

Одлучујући о казни, суд је имао у виду тежину учињеног кривичног дела као и степен кривице окривљеног, па је сходно одредби чл.54 ст.1 КЗ, окр. [] у одмерио казну у границама које су прописане за учињено кривично дело, имајући у виду сврху кажњавања и узимајући у обзир све олакшавајуће и отежавајуће околности, а нарочито степен кривице, побуде из којих је дело учињено, јачину повреде заштићеног добра, околности под којима је дело учињено, ранији живот учиниоца и његово држање после учињеног кривичног дела. Суд је нашао да на страни окривљеног постоје олакшавајуће околности, и то да је окривљени породичан човек, отац двоје малолетне деце, чињеница да се коректно држао пред судом, да је у потпуности признао извршење кривичног дела, као и да је изразио стварно кајање за учињено кривично дело, док истовремено отежавајуће околности суд није нашао.

Полазећи од таксативно набројаних олакшавајућих околности, а у одсуству отежавајућих околности за извршено кривично дело суд је окривљеног осудио на казну затвора у трајању од једне (1) године, применом чл.350 ст.3 у вези ст.2 Кривичног законика, који за квалификовани облик кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи прописује казну затвора у трајању од једне до десет година.

Суд налази да је осуда на казну затвора нужна, а у наведеном трајању довољна да се може остварити општа сврха кривичних санкција из чл.4 ст.2 КЗ, као и сврха кажњавања из чл.42 КЗ – генерална и специјална превенција и изражавање друштвене осуде према вршењу кривичних дела, те да ће се поправно деловати на окривљеног да се убудуће клони вршења овог, а и других кривичних дела. У казну затвора сходно чл.63 КЗ, окривљеном је урачунато и време које је исти провео у притвору по решењу судије за претходни поступак 4. Кп. 18/15 од 14.02.2015. године који је продужен решењем овога суда Кв. 108/15 од 27.2.2015. године, те продужен решењем Кв. 171/15 од 26.3.2015.године, а које се рачуна од 14.02.2015.године од 01,00 часова, а који је продужен и решењем Основног суда у Зајечару 2К.175/15 од 09.04.2015. године до упућивања окривљеног на издржавање казне затвора.

Применом одредби чл.87 Кривичног законика и одредби чл.350 ст.5 КЗ-а суд је окривљеном изрекао меру безбедности одузимања предмета и то теретног моторног возила марке „Fiat Dukato“ рег.ознаке L са бројем шасије _____, власништво _____, као средство употребљено за извршење кривичног дела, будући да и даље постоји опасност да ће предметно возило бити употребљено за вршење кривичних дела, будући да из одбране окривљеног призилази да је возило било намењено у ту сврху, а потом и употребљено.

Имајући у виду природу и тежину учињеног кривичног дела, као и начин извршења кривичног дела, суд је на основу одредбе чл.88 Кривичног законика окривљеном изрекао меру безбедности протеривање странаца из земље за време од 10 (десет) година, налазећи да све околности указују да је даљи боравак истог у Србији непожељан, а у циљу онемогућавања да у Србији убудуће врши кривична дела. Ова мера се има рачунати од дана правоснажности пресуде, с тим што се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

У смислу чл.261. и чл.264. ст.1. ЗКП, као и чл. 27. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима суд је обавезао оптуженог да исплати суду на име паушала 3.000,00 динара, имајући у виду дужину трајања овог кривичног поступка, као и његове материјалне прилике, а да на име трошкова кривичног поступка исплати **16.895,08** динара и то на име лечења у притвору износе од 357,52 динара, 30,04 динара, и 357,52 динара, на име довођења из Окружног затвора у Зајечару на рочиште за главни претрес износ од 400,00 динара, као и награду браниоца по службеној дужности у износу од 15.750,00 динара, које трошкове је окривљени дужан да надокнади у року од 30 дана, рачунајући од дана правоснажности пресуде под претњом принудне наплате.

Суд је обавезао окривљеног да Основном јавном тужилаштву у Зајечару, на име нужних трошкова кривичног поступка надокнади 31.500,00 динара, и то на име трошкова одбране браниоца по службеној дужности, у року од 30 дана, рачунајући од дана правоснажности пресуде, под претњом принудне наплате, а што се тиче трошкова у износу од 5.000,00 динара који су садржани у

трошковнику Основног јавног тужилаштва, а који се односе на награду преводиоцу за бугарски језик, суд налази да окривљени није дужан да сноси ове трошкове сходно чл. 261. ст. 4. ЗКП-а по коме се трошкови превођења и тумачења неће наплаћивати од лица која су по одредбама овог Закона дужна да накнаде трошкове кривичног поступка. Из истих разлога суд је и у погледу трошкова у износу од 9.376,83 динара створених пред судом, одлучио да падају на терет буџетских средстава суда.

При чињеници да је оптужени признао да је учинио кривична дела која су му стављена на терет, те да његово признање није у супротности са осталим изведеним доказима, пресуда је донета на основу чл. 429. ст.2 тач.1 ЗКП-а.

ПРАВНА ПОУКА:

Против ове пресуде дозвољена је жалба
у року од 15 дана од дана пријема пресуде
Апелационом суду у Нишу,
а преко овога суда.

Записничар

Председник већа- судија

Тачност преписа потврђује
Шеф одсека писарнице,

